

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ⁽¹⁾ artikli 75 lõikes 1 kasutatud mõiste „makse“ tähendab, et maksetaotluse alusel algatatud menetlus on lõpetatud?
2. Kas tõsiasi, et põllumajandustootja on taotletud toetusesumma tegelikult kätte saanud, tähendab seda, et makseasutus on teinud toetusõiguste aktiveerimise taotlust rahuldava otsuse, või kas tõsiasi, et asjaomase meetme kohast avalikult välja kuulutatud toetussummat ei saada, tähendab seda, et taotletud toetusõigused on andmata jäetud, kui isikule ei ole teatatud, et menetlus jätkub uute kontrollidega?
3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta artikli 75 lõikes 1 sätestatud tähtaeg kohustab liikmesriike kontrollima rahastamiskõlblikkuse tingimuste täidetust enne selle tähtaja möödumist ja kas seda kontrolli saab vaid erandkorras jätkata?
4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta artikli 75 lõikes 1 sätestatud tähtaja järgimata jätmine tähendab, et toetusetaotlus jäetakse vaikumisi rahuldamata, kui põllumajandustootjat ei ole lisakontrollide tegemisest teavitatud ja kirjalikud dokumendid selle kohta puuduvad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Obvodní soud pro Prahu 1 (Tšehhi Vabariik)* 26. märtsil 2021– *Správa železnic, státní organizace versus České dráhy a.s. jt*

(Kohtuasi C-221/21)

(2021/C 242/14)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Obvodní soud pro Prahu 1

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Správa železnic, státní organizace

Kostjad: České dráhy a.s.,

PKP CARGO INTERNATIONAL, a.s.,

PDV Railway a.s.,

KŽC doprava, s.r.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisisene regulatsioon nagu on ette nähtud tsiviilkohtumenetluse seadustiku (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád), muudetud redaktsioonis (edaspidi „tsiviilkohtumenetluse seadustik“), viiendas osas, vastab reguleeriva asutuse otsuste kohtuliku kontrolli tingimustele, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiivi 2012/34/EL ⁽¹⁾, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (edaspidi „direktiiv 2012/34“) artikli 56 lõikes 10?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2012/34 artikli 56 lõiget 10 võib tõlgendada nii, et reguleeriva asutuse otsuste kohtuliku kontrolli võib lõpetada kohtuliku kokkuleppega vastavalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku § -le 99?

3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2012/34 artikli 55 lõikes 1 ette nähtud nõuded, mis puudutavad üheainsa riigi reguleeriva asutuse loomist raudteesektoris, direktiivi 2012/34 artikli 56 lõigetest 2, 6, 11 ja 12 tulenevad reguleeriva asutuse ülesanded ning direktiivi 2012/34 artikli 57 lõikes 2 ette nähtud reguleerivate asutuste koostöö annab võimaluse asendada reguleeriva asutuse poolt sisulises küsimuses tehtud otsus sellise otsusega, mille teeb üldkohus, kes ei ole seotud reguleeriva asutuse faktiliste tuvastustega?

(¹) ELT 2012, L 343, lk 32.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Obvodní soud pro Prahu 1 (Tšehhi Vabariik) 22. märtsil 2021 –
České dráhy, a.s.**

(Kohtuasi C-222/21)

(2021/C 242/15)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Obvodní soud pro Prahu 1

Põhikohtuasja pooled

Hageja: České dráhy, a.s

Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisisene regulatsioon nagu on ette nähtud tsiviilkohtumenetluse seadustiku (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád), muudetud redaktsioonis (edaspidi „tsiviilkohtumenetluse seadustik“), viiendas osas, vastab reguleeriva asutuse otsuste kohtuliku kontrolli tingimustele, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiivi 2012/34/EL (¹), millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (edaspidi „direktiiv 2012/34“) artikli 56 lõikes 10?
2. Kas esimesele küsimusele jaatava vastuse korral on direktiivi 2012/34 artikli 56 lõikega 10 kooskõlas see, et reguleeriva asutuse otsused infrastruktuuri kasutustasude suuruse kohta asendatakse sisuliste otsustega, mille on teinud eri üldkohatud menetlustes, milles osalevad taotlejad ja infrastruktuuri ettevõtjad, kuid mitte reguleeriv asutus?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2003/96 artikli 55 lõikes 1 ette nähtud nõuded, mis puudutavad üheainsa riigi reguleeriva asutuse loomist raudteesektoris, direktiivi 2012/34 artikli 56 lõigetest 2, 6, 11 ja 12 tulenevad reguleeriva asutuse ülesanded ning direktiivi 2012/34 artikli 57 lõikes 2 ette nähtud reguleerivate asutuste koostöö annab võimaluse asendada reguleeriva asutuse poolt sisulises küsimuses tehtud otsus sellise otsusega, mille teeb üldkohus, kes ei ole seotud reguleeriva asutuse faktiliste tuvastustega?

(¹) ELT 2012, L 343, lk 32.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 9. aprillil
2021 – UAB „HA.EN.“ versus Valstybinė mokesčių inspekcija**

(Kohtuasi C-227/21)

(2021/C 242/16)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „HA.EN.“

Vastustaja: Valstybinė mokesčių inspekcija